

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Esau var en Skytte vild

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Esau var en Skytte vild", i Grundtvig, N. F. S.: *Sang-Værk til den danske Kirkeskole. - 1946*, 1944-1964, s. 52. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-grundtvig12val-shoot-workid62654/facsimile.pdf> (tilgået 27. juli 2024)

Anvendt udgave: Sang-Værk til den danske Kirkeskole. - 1946

Ophavsret: Udgiver har den fulde ophavsret.

Dog kan værket gengives i det omfang som det følger af ophavsretsretlige undtagelser om citat, kopiering til privat brug mv. Desuden kan der ske kopiering til undervisningsbrug mv. i det omfang som det følger af aftaler indgået med Copydan og tilsvarende institutioner.

Nogle af værkerne i Arkiv for Dansk Litteratur er dog helt fri af ophavsret (public domain), og så kan du bruge værket frit.

Du kan finde hvilke værker fra Arkiv for Dansk Litteratur som er frie i [denne liste](#). Har du spørgsmål til benyttelsen af et værk, kan du kontakte udgiver: [Det Danske Sprog- og Litteraturselskab](#)

- 25 Gammen der blev nu i Labans Gaard,
Og Gammen i Mamre tillige,
Glad blev den Olding med snehvidt Haar,
Velsigned den yndige Pige.
For Kvinden, hun er Livet i Huset!
- 26 Isak en Aften i Soelbjergs-Lag
I Marken gik ud for at bede,
Mødte en Brud under Himmel-Tag,
Som længe Man om kunde lede.
For Kvinden, hun er Livet i Huset!
- 27 Tom ikke længer stod *Saras* Telt,
Der Isak sin Venneviv favned,
Og om hans Lykke det Nok er meldt,
Ei længer sin Moder han savned.
For Kvinden, hun er Livet i Huset!
- 28 Tvillinge-Moder til Sønner to
Rebekke blev langl om længe,
Abraham dog, før han gik til Ro,
Saae Isaks de halvvoxne Dreng.
Rebekke, hun var Livet i Huset!

No. 14.
Jakob og Esau.

Kan synges som: Abraham sad i Mamre Land.

- 1 Esau var en Skytte vild,
Og Jakob en stille Hyrde,
Skytten var gram, men Hyrden mild,
Og Lammet er lettest Byrde.
- 2 Før de blev født, det var Guds Ord,
•Den Større er dog den Mindre,«

- Aldrig det findes skal paa Jord,
At Nogen kan Gud forhindre.
- 3 Ordet udgik af Seer-Mund,
Det vidste Forældre begge,
Kiød dog immer, ved Aandens Blund,
Ophøier sin Kiæledægge.
- 4 *Isak*, han var en gammel Mand,
Med Synet og svækkes Sindet,
Vildbrad er sødt for Lækkertand,
Af Skytten han var forblindet.
- 5 Skytten sin Førstefødsels-Ret
Ei regnede for det Mindste,
Solgde engang, af Jagten træt,
Den glat for en Moos som glindste.
- 6 Jakob da kiøbde Ret for Ret,
Som Rosen for Moos den røde,
Esau spurgde, spodsk og mæt,
Hvad Fødselen hjalp den Døde?
- 7 *Esau!* sagde Isak blind:
Skaf Vildt nu med Pile dine!
Alt som min Smag er da mit Sind,
Jeg vil dig med Gud velsigne.
- 8 *Jakob!* da sagde Moder blid:
Vor Herre vil dig velsigne,
Gak mig til Hjorden, hent to Kid,
De fedeste, som er fine!
- 9 Nødig han lød Rebekkes Røst,
Den stille og fromme Hyrde,

- Kiddene let ham laa ved Bryst,
Men Listen ham var til Byrde.
- 10 Vil ei min Fader bande mig!
Han sukked, og hvad min Broder?
Ramme det mig, som rækker dig!
Ham svared med Smil hans Moder.
- 11 Braden var sød, han bar den frem,
Som Skytten han var indforet,
Rystende dog paa hvert et Lem,
Han satte sin Ret paa Bordet.
- 12 Moderens Bud var Jakobs Trøst,
Og Isak var blind af Ælde,
Esaus Hænder, Jakobs Røst!
Han sagde, lod Knebet giælde.
- 13 Isak i Aande kom nu brat,
Og Jakob han lydt velsigned,
Abrahams Lykke blev hans Skat,
Som Abraham efterligned.
- 14 Esau kom fra Skoven hjem
Og stegde sit Vildt med Snilde,
Bar det og brat for Isak frem,
Men mærked, han kom for silde.
- 15 Esau skiældte, fnøs og græd,
Af Vrede hans Nyrrer bæved,
Ei han sig brød om »Kvindens Sæd,«
Velsignelse brydsk han kræved.
- 16 Isak da sagde: lev af Sværd!
Du dier ei Jordens Bryster,

Broderen din du tjener tvær,
Hans Aag du engang afryster.

17 Maadelig klæder Kvindens List
Ved Lyset, der nu mon brænde,
Bedre dog klares Sagen vist,
Naar Hjerternes Raad vi kjende.

18 Esau var af Kains Art,
Han vilde sin Broder myrde,
Røbet dog blev hans Ondskab snart,
Gud frelste den fromme Hyrde!

No. 15.
Jakobs Drøm.

Egen Melodi af *L. M. Lindeman*. Kan ogsaa synges som:
Kommer hid, I Piger smaa, af *Weyse*.

1 Op ad Bjerg og ned i Dal,
Over Mark og Enge,
Jakob gik en Morgen sval,
Hviled ikke længe,
Kun i lumre Middagsstund
Sad han i en Palmelund,
Tænkde paa sin Moder.

2 Faders Huus og Moders Favn
Ryggen saa at vende,
Altid kalde Sorg og Savn
Ømme Ungersvende,
Sagtens kan man da forstaae,
Det Rebekkes Jakob laae
Som en Steen paa Hjerte.